

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2014/0509 van 29 juli 2014
in de zaak 1011/0865/A/8/0806

In zake: het college van burgemeester en schepenen van de **gemeente OOSTERZELE**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Eva DE WITTE
kantoor houdende te 9000 Gent, Kasteellaan 141
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
mevrouw [REDACTED]

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:*

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Bruno VAN CAUWENBERGH
kantoor houdende te 9308 Hofstade-Aalst, Steenweg op Dendermonde
149
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 3 juni 2011, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 28 april 2011.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomen partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Oosterzele van 11 januari 2011 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het plaatsen van een krachtvoedersilo, aanleggen van een betonverharding, plaatsen van een ondergrondse citerne voor spuiwater afkomstig van de luchtwasser.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomende partij heeft geen schriftelijke uiteenzetting ingediend

De behandeling van de vordering die initieel werd toegewezen aan de eerste kamer, werd op 12 juni 2014 toegewezen aan de achtste kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 1 juli 2014, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Marc VAN ASCH heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Wannes THYSSEN die loco advocaat Eva DE WITTE verschijnt voor de verzoekende partij, mevrouw [REDACTED] die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Bruno VAN CAUWENBERGH die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De heer [REDACTED] verzoekt met een aangetekende brief van 20 juli 2011 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 10 augustus 2011 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de tussenkomende partij beschouwd kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

Er zijn geen redenen om anders te oordelen. De tussenkomende partij beschikt als aanvrager van de vergunning over het rechtens vereiste belang.

Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

IV. FEITEN

Op 14 oktober 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de verzoekende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het plaatsen van een krachtvoedersilo, aanleggen van een betonverharding en het plaatsen van een ondergrondse citerne voor spuiwater afkomstig van de luchtwasser”*.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Er werd geen openbaar onderzoek georganiseerd..

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling brengt op 22 oktober 2010 een gunstig advies uit.

De verzoekende partij verleent op 24 november 2010 het volgende gunstig advies:

“ ...

Historiek

De bestaande gebouwen dateren van voor 1962.

In de gemeentelijke inventaris van de vergunde gebouwen en bedrijven bevinden zich geen aanvragen of vergunningen voor deze locatie.

Door het College werd op 23 november 2010 een gunstig advies verleend inzake het slopen van bestaande stalling + oprichten varkensstal en mestvaalt.

...

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en de aanvraag

De bouwplaats is gelegen in agrarisch gebied. Het goed wordt ontsloten door een vrij recent heraangelegde gemeenteweg. Op het perceel staan de gebouwen van een in uitbating zijnd landbouwbedrijf (varkensteelt) in bijberoep: een woning met aangebouwde berging staan links vooraan het terrein; rechts staan verouderde stallen welke deels worden gesloopt en heropgericht.

Het project voorziet het slopen van de bestaande in houtconstructie opgetrokken varkensstallen (afgedekt met golfplaten) en het herbouwen van een nieuwe varkensstal bestaande uit een staalconstructie met grijze silexbetonpanelen.

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Agrarische gebieden bestemd zijn voor landbouw in de ruime zin . Het gebruik van de term landbouw in de « ruime zin » betekent dat het begrip « landbouw » niet restrictief, doch ruim dient te worden opgevat. In die zin worden met landbouw dan ook niet enkel deze activiteiten bedoeld die bestaan in het bewerken van het land om er de veldvruchten van te plukken, doch eveneens tuinbouw, veeteelt en visteelt.

In landbouwgebied moet men landbouwactiviteiten kunnen ontwikkelen en is wonen ondergeschikt.

Schaalverandering is nodig om te kunnen concurreren op een mondiale en geglobaliseerde markt. Schaalveranderingen zullen veelal schaalvergrotingen met zich mee brengen.

Vandaag worden er hoge eisen aan varkensstallen gesteld. De schaalgrootte biedt dan nog meer mogelijkheden om te investeren in een aantal milieumilderende maatregelen. De afweging van een grote inplanting van een stal kan misschien een minder negatief effect hebben op het landschap dan een aantal verspreide landbouwbedrijven.

In de onmiddellijke omgeving van de bedrijfssite situeert zich een kleine huizengroep.

Schuin over de aanvrager is nog een landbouwbedrijf in bijberoep gevestigd (veeteelt).

De omgeving wordt verder overwegend gekenmerkt door particuliere woningen welke door allerlei uitzonderingsmaatregelen (zoals de vroegere opvolregel, afwerkregel, verkaveling, enz.) zich in het agrarische gebied konden vestigen.

Achter de bedrijfssite ligt een vrij open agrarisch gebied bestaande uit akkerland. Verder achter de stalling en akkerland ligt de [REDACTED] (gewestweg N415). Langs deze gewestweg staan eveneens een groot aantal zonevreemde woningen. Deze woningen en de woningen langs de [REDACTED] en aanpalende [REDACTED] zorgen ervoor dat het agrarische gebied

*volledig is verstoord en versnipperd door woningbouw
Het betreft een volwaardig in uitbating zijnd landbouwbedrijf
Deze aanvraag is een aanvullende aanvraag bij een dossier voor het oprichten van een nieuwe varkensstal.
Deze aanvraag staat dus volledig in functie van de op te richten stal en sluit er volledig bij aan.
Het advies van Duurzame Landbouwonwikkeling is gunstig.
Algemene conclusie
Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag niet in overeenstemming is (of kan worden gebracht mits het opleggen van de nodige voorwaarden) met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede ruimtelijke ordening.
Beschikkend gedeelte
Advies
Ongunstig, overwegende dat het college van burgemeester en schepenen de mening is toegedaan dat een dergelijke bedrijfsuitbreiding een grote overlast met zich mee zal brengen voor de omgeving, er aanleiding bestaat om de vergunning volledig te weigeren.
...*

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 22 december 2010 het volgende gunstig advies:

*“ ...
Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening
Overwegende dat de aanvraag uitgaat van een zone-eigen bedrijf dat zich wil vernieuwen
Overwegende dat de inplanting van de silo, de aanleg van verharding en de ondergronds voorziene citerne aansluiten bij de nieuw op te richten stal en aldus geen stedenbouwkundige aspecten in het gedrang brengen
Overwegende dat de hoogte van de silo zich beperkt tot deze van de nieuw op te richten stal zodat deze constructie geen wezenlijke visuele impact heeft op de omgeving
Overwegende dat de voorgestelde uit te voeren werken betrekking hebben op een perceel dat afgebakend is met een groenstrook zodat zij voldoende worden gebufferd t.o.v. het naast en achterliggende, open agrarische landschap
Algemene conclusie
Het voorstel is voor vergunning vatbaar.
...”*

De verzoekende partij weigert op 11 januari 2011 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij. Zij motiveert haar beslissing op basis van de in haar vooradvies opgenomen overwegingen.

De tussenkomende partij tekent tegen deze beslissing op 2 februari 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 13 april 2011 om dit beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 5 april 2011 beslist de verwerende partij op 28 april 2011 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Gelet op het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar;

1 De voor de plaats geldende wettelijke en reglementaire voorschriften

1.1 Planologische voorschriften

- Het terrein ligt binnen de perimeter van het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgesteld gewestplan Gentse en Kanaalzone.

De bouwplaats ligt in agrarisch gebied.

Volgens artikel 11 par. 4.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de gewestplannen zijn de agrarische gebieden bestemd voor de landbouw in de ruime zin, waar behoudens bijzondere bepalingen de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid, voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven toelaatbaar zijn.

- Het terrein is niet gelegen binnen de grenzen van een bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan die de bestemming van dit terrein wijzigt, noch in een verkaveling.

1.2 Andere van toepassing zijnde voorschriften

- Het terrein ligt aan een voldoende uitgeruste weg.

- Het terrein ligt niet aan een (oud-)geklasseerde waterloop.

- De aanvraag moet voor advies voorgelegd worden aan departement Landbouw en Visserij.

- De aanvraag moet niet voor advies voorgelegd worden aan entiteit van het agentschap RO-Vlaanderen, die met de zorg voor het onroerend erfgoed belast is.

- Het terrein ligt niet in ruimtelijk kwetsbaar gebied, een speciale beschermingszone, of in een park of een bos.

1.3 Adviezen

1.3.1 Externe adviezen

Gelet op de ligging in agrarisch gebied werd advies gevraagd aan het Departement Landbouw en Visserij, Duurzame Landbouwwontwikkeling Oost-Vlaanderen van de Vlaamse overheid, welke op 22 oktober 2010 een gunstig advies uitbrachten, stellende dat de aanvrager een uitbater is van een gelegenheidslandbouwkweekbedrijf en naar aanleiding van een bedrijfsvernieuwing in aansluiting met een nieuwe stal een paar bijkomende technische accommodaties wenst te plaatsen, noodzakelijke investeringen voor dit bedrijf die een geheel vormen met de bestaande configuratie.

1.3.2 Interne adviezen

De dienst Landbouw en Platteland bracht op 14 maart 2011 een gunstig advies uit, stellende dat er reeds een landbouwactiviteit in nevenberoep aanwezig is op deze plek, in verouderde stallingen, en dat met deze nieuwbouw een deel van de bestaande stallen vervangen wordt en de verouderde boerderij in een geëigende zone wordt gemoderniseerd.

1.4 Openbaar onderzoek

De aanvraag werd niet aan een openbaar onderzoek onderworpen.

2 De verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening

2.1 Beschrijving van de omgeving, de bouwplaats en het project

Het terrein is gelegen in het landelijk gebied dat zich uitstrekt ten zuidwesten van de kern van Scheldewindeke. Dit landelijk gebied is doorsneden door wegen waarlangs een verspreide bebouwing voorkomt.

Onderhavig terrein is gelegen aan de zuidoostelijke zijde van de ■■■■, een landelijke weg, en heeft een breedte aan de straat van 32,5 m op een gemiddelde diepte van zo'n 91 m, de oppervlakte bedraagt 2858 m².

In de onmiddellijke omgeving van dit terrein komt aanzienlijk wat bebouwing voor, zowel residentieel als niet residentieel. Zowel het links als het rechts aanpalend perceel zijn onbebouwd en in gebruik als cultuurgrond, de aan de andere zijde van de weg gelegen

terreinen zijn wel bebouwd, o.a. met een veeteeltbedrijf.

Het terrein is bebouwd met een halfopen woning tegen de linker perceelsgrens met enkele achterbouwen en op korte afstand van de rechter perceelsgrens enkele stallingen.

Parallel met deze aanvraag werd een aanvraag ingediend met het oog op de sloop van een gedeelte van deze stallingen om achteraan op het terrein een nieuwe 803 m² grote varkensstal te kunnen realiseren met bijhorende verhardingen. Deze varkensstal (kroonlijsthoogte 3,06 m, nokhoogte 6,08 m) wordt ingeplant op 3 m van de rechter perceelsgrens, en op zo'n 9 m van de linker perceelsgrens. Achter deze stal wordt voorzien in een nieuwe mestsilo op beton (259 m²) die omzoomd wordt met 2 m hoge steunmuren, deze komen tot op 3 m van de rechter perceelsgrens en tot op 4,75 m van de achterste perceelsgrens.

Deze aanvraag resulteerde op 11 januari 2011 ook in een weigering van stedenbouwkundige vergunning, een weigering waartegen ook beroep ingesteld werd.

Onderhavige aanvraag voorziet in de plaatsing van een krachtvoedersilo (10 ton, 6,3 m hoog) links aansluitend bij de nieuwe loods, een nieuwe verharding achteraan op het perceel (5 m op 4,39 m) en een ondergrondse citerne voor spuiwater achteraan de loods.

2.2 Vooradvies college van burgemeester en schepenen

(...)

2.3 Advies gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar

(...)

2.4 Motieven beslissing college van burgemeester en schepenen

Het college van burgemeester en schepenen weigerde de vergunning op basis van de in haar vooradvies opgenomen overwegingen.

2.5 Argumentatie appellant, hier de aanvrager

Appellant stelt onder meer dat het college van burgemeester en schepenen zeer nadrukkelijk de bezwaren ongegrond verklaarde maar -onbegrijpelijk- toch de vergunning weigerde, ondanks het gunstig advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar en het departement Landbouw en Visserij. Dit standpunt van het college van burgemeester en schepenen wordt onvoldoende gemotiveerd.

Verder wordt aangehaald dat het gevraagde in overeenstemming is met het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan. Het geheel zal een compact geheel vormen, en er wordt voorzien in een groenscherm.

2.6 Beoordeling

2.6.1 De watertoets

Het terrein ligt niet in een recent overstroomd gebied of in (mogelijk) overstromingsgevoelig gebied.

Er wordt voldaan aan de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 1 oktober 2004 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater door het voorzien van een hemelwaterput van 60000 liter met herbruikmogelijkheid.

Er is door het gevraagde geen schadelijk effect voor het watersysteem te verwachten, de doelstellingen van het decreet betreffende het integraal waterbeleid worden niet geschaad.

2.6.2 De juridische aspecten

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven.

2.6.3 De goede ruimtelijke ordening

Gelet op de bepalingen van art. 4.3.1 §1 dient een vergunning onder meer te worden geweigerd indien het aanvraagde onverenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening.

In §2 1° van voormeld artikel wordt gesteld dat de overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria, voor zover noodzakelijk of relevant, die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen, in het bijzonder met inachtneming van de doelstellingen van artikel 1.1.4;

Deze aanvraag betreft aanhorigheden bij de aanvraag voor de bouw van de stalling. Eerst dient geoordeeld of de bouw van die stalling aanvaardbaar geacht wordt op deze plek.

Betreffende de functionele inpasbaarheid dient gesteld dat op het erf op vandaag al een boerderij aanwezig is en dat in de onmiddellijke omgeving binnen dit agrarisch gebied nog boerderijen voorkomen. Dit blijkt ook uit het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, waarin dit gebied bevestigd werd als in functie staand van de landbouw.

De voorgestelde werken vormen als het ware een sanering van het bestaande bedrijf, wat qua ruimtegebruik aan te moedigen is en te verkiezen is boven het aansnijden van nieuwe gronden voor het realiseren van een dergelijk bedrijf.

Het gevraagde bevindt zich volgens het gewestplan niet in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied, toch dient vastgesteld dat het perceel momenteel al een kwalitatieve perceelsrandbegroeiing heeft, wat de integreerbaarheid van het geheel in de omgeving enkel ten goede komt. Appellant engageert zich de voorgevel van de bestaande gebouwen te renoveren, opdat het geheel een verzorgd uitzicht zou krijgen, wat het straatbeeld ten goede zou komen, en dit groenscherm nog te versterken.

De schaal van het gevraagde is niet van die aard dat deze de schaal van de omgeving overstijgt. Er wordt voorzien in de oprichting van een compact, niet al te hoge stal (nokhoogte 6,08 m), die kwalitatief ingepast raakt op het perceel, met vrijwaring van voldoende brede zij- en achterstroken, die in verhouding staan tot de voorziene kroonlijsthoogte (3,08 m). Dit geeft mee aan dat de draagkracht van het perceel niet overschreden wordt en het perceel niet overbezet wordt.

Het standpunt van appellant wordt bijgetreden dat de impact van het gevraagde op de mobiliteit van dit terrein en de omgeving niet van die aard is dat hier een incompatibiliteit zou ontstaan. Het gevraagde blijft al bij al een vrij beperkte uitbating, met zowat 3 rotaties per jaar, zodat het mobiliteitsgenerend aspect van deze uitbating vrij beperkt blijft. Daarenboven stelt appellant dat de stal vooraan zal gebruikt worden als quarantainest, zodat aldaar geen permanente stalling zal voorkomen. Er kan bezwaarlijk gesteld worden dat varkenshouderijen van deze grootteorde langs een dergelijke weg, typisch voor het landelijke gebied, niet aanvaardbaar zou zijn. Evenmin kan verwacht worden dat binnen dergelijke gebieden bredere wegen aangelegd worden. De voorliggende weg is voldoende draagkrachtig voor het gevraagde.

Appellant verwijst naar het gunstig advies van de provinciale milieuvergunningscommissie (pmvc). Dit advies toont inderdaad mee aan dat het gevraagde op milieutechnisch vlak kan aanvaard worden. Appellant voorziet immers in een stal die voldoet aan de hedendaagse normen voor wat betreft reductie van ammoniakemissie, door het realiseren van een volledig ingestrooide stal met een chemische luchtwasser.

Er dient geconcludeerd te worden dat het gevraagde een duurzame revalorisering betreft van een bestaande, afgeleefde boerderij / varkenshouderij, conform de momenteel gangbare technieken.

De leefbaarheid van het bedrijf staat hier niet ter discussie aangezien het hier niet gaat om de bouw van een bedrijfswoning, de enige moment waarop de leefbaarheid van een bedrijf dient geëvalueerd te worden.

De naar aanleiding van de aanvraag voor de bouw van de stal ingediende bezwaren zijn

niet gegrond. Zo het gevraagde al een waardevermindering van de omliggende eigendommen zou betekenen, vormt dit geen stedenbouwkundig argument, het gaat hier immers om een zone-eigen activiteit, die moet afgewogen worden t.o.v. de omliggende zonevreemde activiteiten. Het gunstig advies van de pmvc toont aan dat qua geluids- en geuroverlast het gevraagde voldoet aan de gangbare normen. Hiervoor werd reeds gewezen op de voldoende ruime zij- en achterstroken, zodat hier geen sprake is van overbezetting van het terrein. Klaarblijkelijk is er op vandaag al voldoende circulatieruimte om op deze plek een landbouwexploitatie uit te baten, zodat er geen reden is om te stellen dat dit na de uitvoering van de voorgestelde werken dit niet meer het geval zal zijn. Daarenboven blijkt het gebouw zo te zijn ontworpen door het vooraan minder breed te maken, opdat de huidige circulatieruimte ongewijzigd zou blijven. De in deze aanvraag voorgestelde aanhorigheden zijn gelet op hun beperkte ruimtelijke impact niet van die aard dat ze het ruimtelijk functioneren van dit perceel of deze omgeving in het gedrang zullen brengen, zo de met de parallelle aanvraag beoogde werken wel aanvaardbaar geacht worden, wat het geval is.

2.7 Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het beroep voor inwilliging vatbaar is.

Stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend volgens ingediend plan.

Overwegende dat appellant de wens uitgedrukt heeft om gehoord te worden; dat bijgevolg alle partijen werden uitgenodigd;

Gehoord op dinsdag 5 april 2011, in aanwezigheid van gedeputeerde-voorzitter Alexander Vercamer, gedeputeerde Peter Hertog, de heer Jan Allaert, provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar;

Appellant : de heer en mevrouw [REDACTED] bijgestaan door de heer Bruno Van Cauwenbergh, advocaat, en de heer [REDACTED], architect;

de heer Dirk De Ganck, stedenbouwkundig ambtenaar namens college van burgemeester en schepenen;

besluit:

Artikel 1: Het beroep ingesteld door de heer [REDACTED] wordt ingewilligd.

Stedenbouwkundige vergunning wordt verleend volgens ingediend plan.

Deze vergunning stelt de aanvrager niet vrij van het aanvragen en verkrijgen van eventuele andere vergunningen of machtigingen, als die nodig zouden zijn.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd aan de verzoekende partij betekend met een aangetekende brief van 3 mei 2011. Het beroep tot vernietiging van 3 juni 2011 is tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partij

De verzoekende partij beschikt als een bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan over het rechtens vereist belang overeenkomstig artikel 4.8.16, eerste lid, §1, 2°

VCRO. De verzoekende partij legt bovendien een rechtsgeldige beslissing om in rechte te treden voor.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

In dit middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel als beginsel van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij zet uiteen dat de verwerende partij een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd heeft zonder een afdoende onderzoek te voeren naar de mogelijke schadelijke effecten van de aanvraag op de waterhuishouding en zonder in voorkomend geval voorwaarden op te leggen om die schade te voorkomen, te herstellen of te compenseren.

Volgens de verzoekende partij heeft de verwerende partij de aanvraag niet of niet afdoende getoetst aan de in artikel 5 en 6 van het decreet bedoelde doelstellingen en beginselen van integraal waterbeleid, zodat de bestreden beslissing niet conform is aan de bijzondere motiveringsverplichting overeenkomstig het artikel 8, §2 DIWB.

De verzoekende partij is van oordeel dat de omvang en het volume van de aanvraag (800 m² varkensstalling met bijkomende grindverharding en 259 m² betonverharding), samen met de reeds aanwezige bebouwing op de percelen voldoende het belang aantonen van een gedegen onderzoek naar de impact op de waterhuishouding. Zij wijst tevens op een tweede vergunning voor een krachtvoersilo, ondergrondse citerne en bijkomende betonverharding van 21 m².

De verzoekende partij meent dat de voorziene regenwaterput geen afdoend antwoord biedt op de watertoets vermits deze niet kadert in de gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten en niet ter uitvoering van artikel 8, §1 DIWB. De Raad van State heeft in zijn arrest nr. 203.415 van 29 april 2010 beslist dat het opleggen van een regenwaterput als voorwaarde niet inhoudt dat de bestreden beslissing een formele motivering bevat waaruit blijkt dat de watertoets uitgevoerd is.

De verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing niet aangeeft of rekening gehouden is met de totaliteit van de twee aanvragen (de huidige en de aanvraag voor een krachtvoersilo). De twee ingediende aanvragen kaderen binnen hetzelfde project, meer bepaald de substantiële uitbreiding van een grootschalige varkenskwekerij, zodat beide aanvragen samen moeten beoordeeld worden in het kader van de vergunningverlening.

Volgens de verzoekende partij vermeldt de bestreden beslissing enkel dat het perceel niet in overstromingsgevoelig gebied gelegen is en dat een regenwaterput zal voorzien worden. Dit is onvoldoende als formele motivering waaruit moet blijken dat de in artikel 8, §1 DIWB bedoelde watertoets uitgevoerd is.

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

Artikel 8, §1 DIWB stelt dat er een schadelijk effect op het watersysteem mogelijk is in gevallen van (i) vermindering van waterinfiltratie, door (ii) vermindering van ruimte voor het watersysteem, of door (iii) een effect op het grondwater. Deze drie deelaspecten dienen dus steeds te worden onderzocht in het kader van de watertoets.

De verwerende partij verwijst naar volgende passage omtrent de watertoets:

“Het terrein ligt niet in een recent overstroomd gebied of in (mogelijk) overstromingsgevoelig gebied.

Er wordt voldaan aan de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 1 oktober 2004 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater door het voorzien van een hemelwaterput van 60000 liter met herbruikmogelijkheid.

Er is door het gevraagde geen schadelijk effect voor het watersysteem te verwachten, de doelstellingen van het decreet betreffende het integraal waterbeleid worden niet geschaad.”

De verwerende partij stelt dat aan alle vereisten van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 oktober 2004 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten is voldaan. Dit besluit beoogt net de eventuele schade aan de waterhuishouding als gevolg van de vermindering van waterinfiltratie door bijkomende verhardingen, te compenseren. De verwerende partij voldoet dus in haar onderzoek naar dit deelaspect door vast te stellen dat aan de bepalingen van dit besluit is voldaan. Redelijkerwijze stellen er zich geen problemen naar afname van waterinfiltratie.

Volgens de verwerende partij is de beoordeling in het kader van de gewestelijke verordening inzake hemelwater wel dienstig voor de watertoets. Het arrest van de Raad van State nr. 203.415 waarnaar de verzoekende partij verwijst, kan niet worden betrokken op huidige zaak, aangezien in de in het arrest vernietigde beslissing elke formele motivering omtrent de watertoets ontbrak, anders dan de loutere voorwaarde om een pomp in een regenput te voorzien.

Daarnaast stelt de verwerende partij vast dat het bouwperceel niet in overstromings(gevoelig) gebied gelegen is en dat de aanvraag zelfs niet in de nabijheid van enige waterloop ligt (punt 1.2 van de bestreden beslissing). Redelijkerwijze kan dus aangenomen worden dat een vermindering van ruimte van watersystemen niet aan de orde is. Daarenboven voorziet het project geen ondergrondse constructies zodat er geen effect op het grondwater is.

De verwerende partij stelt dat uit wat voorafgaat blijkt dat zij de drie relevante aspecten heeft onderzocht en terecht besliste dat in alle redelijkheid dient aangenomen te worden dat er geen schadelijk effect voor het watersysteem te verwachten is.

Volgens de verwerende partij doet de stelling van de verzoekende partij, dat uit de bestreden beslissing niet blijkt of met de samenhangende aanvraag met betrekking tot hetzelfde terrein (ondergrondse citerne, betonverharding en silo) rekening gehouden werd bij beoordeling van de watertoets, niet ter zake. Geen enkele wettelijke regeling verplicht de vergunningverlenende overheid om meerdere aanvragen met betrekking tot eenzelfde perceel die toevallig op een korte tijdspanne worden ingediend, samen te behandelen. De tussenkomen partij kwalificeerde de

aanvraag correct. Er kan aldus geen verwarring bestaan over wat aangevraagd wordt, en hoe dit correleert met het overige aangevraagde.

Volgens de verwerende partij ontwijkt de tussenkomende partij bovendien geen enkele wettelijke verplichting door de geplande werken in 2 delen aan te vragen. Dit wordt door de verzoekende partij niet betwist.

De verwerende partij besluit dat de bestreden beslissing geen wettelijke regeling schendt en ook het zorgvuldigheidsbeginsel niet geschonden is. De verwerende partij is uitgegaan van de correcte feitelijke gegevens en kwam tot een duidelijke en redelijke beslissing.

3.

De tussenkomende partij voegt hieraan nog toe dat de verzoekende partij in het kader van de vergunningsprocedure in eerste aanleg zelf de watertoets positief beoordeeld heeft en zij bijgevolg geen geoorloofd belang kan laten gelden om nadien haar eigen watertoets aan te vechten.

De tussenkomende partij overweegt bovendien dat de regenwaterput 60.000 liter omvat met herbruikmogelijkheid, hetgeen een sterke invloed heeft op de watertoets en in het bijzonder een erkenning is van de doelstellingen en beginselen van integraal waterbeleid voorzien in artikel 5 en 6 DIWB. Zij citeert volgende voorbeelden:

- “Art. (, 6° het beheer van hemelwater en oppervlaktewater zo organiseren dat:
  - a) Het hemelwater zoveel mogelijk verdamppt of nuttig wordt aangewend of geïnfiltreerd, en dat het overtollig hemelwater en effluentwater gescheiden van het afvalwater en bij voorkeur op een vertraagde wijze via het oppervlaktewaternet wordt afgevoerd;”
- “Art. 6, 2° het preventiebeginsel, op grond waarvan moet worden opgetreden om schadelijke effecten te voorkomen, veeleer dan die achteraf te moeten herstellen.”

4.

In haar wederantwoordnota verwijst de verzoekende partij naar de rechtspraak van de Raad van State waarbij herhaaldelijk gesteld werd dat een loutere verwijzing naar de hemelwaterverordening onvoldoende is. Zelfs indien nog bijkomende argumenten worden aangereikt (hetgeen in casu niet het geval is) kan voor het voldoen aan de watertoets niet worden verwezen naar de bepalingen omtrent de hemelwaterverordening.

Ook de loutere vaststelling dat er sprake is van niet-overstromingsgevoelig gebied kan volgens de verzoekende partij niet volstaan. De vaststelling dat het perceel niet gelegen is in een overstromingsgebied sluit niet uit dat schadelijke effecten optreden.

Volgens de verzoekende partij kan het argument dat geen watertoets diende uitgevoerd te worden omdat de vergunde werken geen schadelijk effect veroorzaken, niet worden aangenomen nu dit een negatie inhoudt van de watertoets.

Dat de verwerende partij zich niet heeft gebaseerd op een *in concreto* beoordeling, maar op loutere aannames blijkt volgens de verzoekende partij ook uit de antwoordnota zelf, waarin wordt gesteld dat door de ligging in een niet-overstromingsgevoelig gebied redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een vermindering van ruimte van watersystemen niet aan de orde is.

Ook de opmerking van de verwerende partij omtrent het feit dat geen ondergrondse constructies worden voorzien, is *in casu* niet (meer) dienend. In eerste instantie is dit argument niet opgenomen in de beslissing zelf, zodat deze bijkomende argumentatie de watertoets niet meer

kan 'remediëren'. Er mag immers enkel met de formeel uitgedrukte motieven rekening worden gehouden. Bovendien doet dit geen afbreuk aan het feit dat onderzocht moet worden wat de mogelijke schadelijke effecten van de aanvraag dan wel kunnen zijn.

Waar de verwerende partij verwijst naar het feit dat de aanvraag op zich dient beoordeeld te worden zonder rekening te houden met de gelijklopende aanvraag voor de aanhorigheden, wordt andermaal voorbijgegaan aan de vaststelling dat een *in concreto* beoordeling enkel correct kan uitgevoerd worden indien met alle feitelijke aspecten rekening wordt gehouden.

Het feit dat samen met deze aanvraag ook een aanvraag werd ingediend voor bijkomende verhardingen, een ondergrondse citerne, een voedersilo enz., is in dit kader wel degelijk relevant. Door het naast elkaar leggen van beide aanvragen, wordt volgens de verzoekende partij immers duidelijk dat zo goed als het volledige perceel zal verhard worden.. Hierover anders oordelen zou betekenen dat men door het opsplitsen van een aanvraag in verschillende onderdelen de totale beoordeling van het dossier kan vermijden.

De verzoekende partij merkt op dat de argumentatie van de tussenkomen partij over de watertoets in de weigeringsbeslissing van de verzoekende partij niet terzake dienend is vermits de bestreden beslissing van de verwerende partij dient beoordeeld te worden en niet de initiële weigeringsbeslissing.

Beoordeling door de Raad

1.

Uit artikel 8, §1 en §2 DIWB volgt dat de beslissing waarbij een vergunning wordt verleend, een formele motivering moet bevatten waaruit blijkt dat de in artikel 8, §1 DIWB bedoelde watertoets uitgevoerd is. Uit de motivering moet meer bepaald blijken, hetzij dat uit de werken waarvoor de vergunning wordt verleend geen schadelijke effecten kunnen ontstaan als bedoeld in artikel 3, §2, 17° DIWB, hetzij dat zulke effecten wel kunnen ontstaan, maar dat die door het opleggen van gepaste voorwaarden zoveel mogelijk worden beperkt of hersteld.

Voor zover het gaat om vermindering van infiltratie van hemelwater of vermindering van de ruimte voor het watersysteem moeten er compensatiemaatregelen opgelegd worden.

2.

De vergunningverlenende overheid beoordeelt als orgaan van actief bestuur in het kader van de doelstellingen van het decreet integraal waterbeleid of door de aangevraagde constructies een schadelijk effect moet verwacht worden voor het watersysteem.

De Raad kan zijn beoordeling inzake de watertoets niet in de plaats stellen van die van de vergunningverlenende overheid. Hij is enkel bevoegd om na te gaan of de vergunningverlenende overheid de haar toegekende bevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is gekomen.

3.

De bestreden beslissing geeft aan dat het terrein niet in een recent overstroomd of mogelijk overstromingsgevoelig gebied ligt en door het aangevraagde geen schadelijk effect voor het watersysteem te verwachten valt.

De Raad stelt tevens vast dat de verwerende partij in haar bestreden beslissing verwijst naar het gunstig advies van de provinciale milieuvergunningscommissie van 15 maart 2011. Hierin wordt verwezen naar de watertoets, die als volgt beoordeeld werd:

“ ...

Het voorliggende project heeft een eerder beperkte oppervlakte, ligt niet in een recent overstroomd gebied en niet in een van nature overstroombaar gebied; door de genomen maatregelen voor de opvang en het gebruik van hemelwater kan in alle redelijkheid worden geoordeeld dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt. De totale dakoppervlakte en de totale verharde oppervlakte nemen toe; er kan evenwel worden van uitgegaan dat de effecten van de inrichting op het overstromingsrisico voor de omgeving niet wijzigen.

...”

In hetzelfde advies wordt onder de hoofding “hemelwater” gesteld wat volgt:

“De totale dakoppervlakte van de bedrijfsgebouwen (inclusief de nieuwe gebouwen) bedraagt 1.000 m². Van een dergelijke dakoppervlakte kan jaarlijks theoretisch ongeveer 720 m³ hemelwater worden opgevangen; uit berekeningen blijkt dat met een hemelwaterberging van 60 m³ er bij een leegstand van 1%, dagelijks ongeveer 1,4 m³ hemelwater ter beschikking is voor laagwaardige toepassingen. Naar aanleiding van de bouw van een nieuwe stal wordt er een hemelwaterberging voorzien van 60m³ ...”

Inzake grondwaterwinning blijkt uit het advies dat bijzonder voorwaarden opgelegd worden om de aantasting van de watervoerende laag en de daaruit voortvloeiende hinder en risico's tot een aanvaardbaar niveau te herleiden.

De Raad stelt bovendien vast dat het advies van de provinciale milieuvergunningscommissie, dat afgeleverd werd in het kader van de milieuvergunningsaanvraag, de totaliteit van het project betreft. Door naar dit advies te verwijzen en zich de conclusies ervan eigen te maken heeft de verwerende partij impliciet maar zeker beide opgesplitste aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning, en dus het volledige project, in haar beoordeling betrokken.

De verzoekende partij toont bijgevolg niet aan dat het advies van de provinciale milieuvergunningscommissie en de bestreden beslissing, wat de beoordeling van de watertoets betreft, berusten op onjuiste gegevens of deze gegevens op kennelijk onredelijke wijze beoordeeld zijn

4.

De Raad stelt bovendien vast dat de verzoekende partij zelf in het kader van de vergunningsaanvraag in eerste aanleg de door haar uit te voeren watertoets als volgt positief beoordeeld heeft:

“ ...

Het voorliggend project heeft geen omvangrijke oppervlakte en ligt niet in een recent overstroomd gebied of een overstromingsgebied, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat het schadelijke effect beperkt is. Enkel wordt door de toename van de verharde oppervlakte de infiltratie van hemelwater in de bodem plaatselijk beperkt. Dit wordt gecompenseerd door de plaatsing van drie hemelwaterputten (totaal 60.000

liter), overeenkomstig de normen vastgesteld in de geldende stedenbouwkundige vergunning”.

De verzoekende partij motiveert niet waarom zij plots een andere mening heeft die volledig afwijkt van de positieve watertoets die zij zelf als orgaan van actief bestuur in eerste aanleg uitgevoerd heeft. De verwerende partij heeft weliswaar volheid van bevoegdheid en beoordeelt de aanvraag in het kader van het administratief beroep in haar volledigheid, doch het kan de verwerende partij niet ten kwade geduid worden, bij gebreke van enige betwisting hieromtrent aangevoerd in het kader van het administratief beroep, geen meer uitgebreide motivering te hebben ontwikkeld.

Het middel is ongegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

In dit middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 19, derde lid van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen (hierna genoemd: inrichtingsbesluit), van de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als beginselen van behoorlijk bestuur en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

De verzoekende partij zet uiteen dat de verwerende partij een aanvullende vergunning verleende naast de vergunning voor de substantiële uitbreiding van een gelegenheidsvarkenshouderij naar een grootschalig varkensbedrijf, maar hierbij enkel de overwegingen overnam van deze initiële vergunning zonder enige efficiënte motivering omtrent het voorwerp van de aanvullende vergunning.

De verzoekende partij stelt dat de verwerende partij geen afdoende beoordeling gemaakt heeft van de effectieve vergunningsaanvraag voor de bijkomende verhardingen, de krachtvoedersilo en de ondergrondse cisterne, en elke motivering omtrent de vergunbaarheid van de mestvaalt of de bijkomende grindverhardingen ontbreekt. Volgens de verzoekende partij laat de verwerende partij na de impact van de aanvraag op de goede plaatselijke aanleg te motiveren en de met de goede plaatselijke aanleg of ruimtelijke ordening verband houdende redenen te vermelden waarop de beslissing steunt.

Volgens de verzoekende partij bevat de bestreden beslissing slechts een nietszeggende overweging en is deze voor het overige identiek aan deze voor de stalling en de mestvaalt. Elke concrete beoordeling omtrent de gevraagde aanhorigheden ontbreekt, hetgeen des te meer klemmt nu de overgenomen overwegingen in de vergunningsbeslissing voor de varkensstal allerm minst volledig zijn. Er is geen enkele overweging opgenomen omtrent de betonverharding en de bijkomende grindverhardingen.

De verzoekende partij stelt dat de overwegingen in de bestreden beslissing, die zich enkel toespitsen op de varkensstal, niet afdoende zijn om de verenigbaarheid van het volledige project met de goede ruimtelijke ordening te motiveren, terwijl de verwerende partij het voorwerp van de aanvragen zelf kan kwalificeren en zij derhalve alle (deel)aspecten van de beide vergunningsaanvragen gedegen had moeten onderzoeken.

2.

De verwerende partij antwoordt hierop dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de aanvraag aanhorigheden met een zeer beperkte ruimtelijke impact betreft. Verder houdt de verwerende partij rekening met de ruimtelijke impact van de eerdere aanvraag, waarna zij tot de conclusie komt dat de aangevraagde aanhorigheden *“gelet op hun beperkte ruimtelijke impact niet van die aard zijn dat ze het ruimtelijk functioneren van dit perceel of deze omgeving in het gedrang brengen”*, zodat het geheel ruimtelijk aanvaardbaar is.

De verwerende partij stelt dat de aangevraagde constructies slechts een uiterst beperkte omvang hebben en bovendien gebruikelijke aanhorigheden bij een landbouwbedrijf zijn, zodat er geen reden is om de aangevraagde constructies verder te individualiseren en hun ruimtelijke impact in globo mag beoordeeld worden.

4.

De tussenkommende partij voegt hieraan nog toe dat de bestreden beslissing duidelijk stelt dat het plaatsen van een voedersilo, het aanleggen van een betonverharding en het plaatsen van een ondergrondse citerne slechts aanhorigheden zijn met een beperkte ruimtelijke impact en bijgevolg het ruimtelijk functioneren van het betrokken perceel of zijn omgeving niet in het gedrang brengen.

Deze motivering is volgens de tussenkommende partij redelijk en steunt op juiste feiten. De aanhorigheden dienen enkel om het hoofdgebouw functioneel te maken en bestaan slechts in functie van de varkensstal. De impact op de ruimtelijke ordening dient daarom hoofdzakelijk bekeken te worden vanuit het hoofdgebouw en voor de aanhorigheden kan verwezen worden naar hun uitermate beperkte ruimtelijke impact.

4.

In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij nog dat elke in concreto beoordeling van de aanvraag zonder meer ontbreekt. De verwerende partij hanteert een tegenovergestelde visie dan bij de beoordeling van het eerste middel: de verwerende partij stelt daarin dat geen rekening mag gehouden worden met de andere vergunningsaanvraag voor hetzelfde perceel (in het kader van de watertoets), terwijl nu gesteld wordt dat de motivering voor de aanvraag (voor de stalling en de verharding) ook een afdoende motivering is voor de aanvraag voor de aanhorigheden. Volgens de verzoekende partij raakt dit kant noch wal.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 19, derde lid van het inrichtingsbesluit luidt als volgt:

“ ...

De vergunning wordt evenwel, ook al is de aanvraag niet in strijd met het gewestplan of ontwerp-gewestplan, slechts afgegeven zo de uitvoering van de handelingen en werken verenigbaar is met de goede plaatselijke ordening.

... ”

2.

Anders dan de verzoekende partij voorhoudt, geeft de bestreden beslissing op duidelijke wijze het voorwerp van de aanvraag weer en wordt een direct verband gelegd met de verwante vergunningsaanvraag betreffende de bijkomende varkensstallen. De verwerende partij overweegt in de beslissing dat vooreerst de bouw van de stallingen zelf op hun conformiteit met de goede ruimtelijke ordening dienen beoordeeld te worden. De Raad volgt deze visie, vermits de voorliggende aanvraag een aanhorigheid uitmaakt van de volledige constructie.

In de mate de verwerende partij overweegt dat de voorliggende aanvraag slechts een zeer beperkte ruimtelijke impact betreft en voor het overige verwijst en rekening houdt met de ruimtelijke impact van de eerste aanvraag betreffende de hoofdconstructies, maakt zij in casu, en gegeven de verwevenheid van beide aanvragen, geen kennelijk onredelijke beoordeling van de goede ruimtelijke ordening, met dien verstande dat door de verwevenheid een eventuele vernietiging door de Raad van de verwante aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning noodzakelijk zou leiden tot de vernietiging van de voorliggende vergunningsaanvraag.

De Raad heeft evenwel in haar arrest nummer A/2014/0508 van 29 juli 2014 het beroep tot vernietiging van de verzoekende partij ongegrond verklaard.

3.

Bovendien verwijst de verwerende partij in de bestreden beslissing naar het positief advies van de provinciale milieuvergunningscommissie, dat zij tot de hare maakt. Hieruit blijkt dat de huidige aanvraag mee betrokken werd bij de beoordeling in het kader van de milieuvergunning en geleid heeft tot een uitvoerig gemotiveerd positief advies dat deel uitmaakt van het administratief dossier in het kader van de voorliggende aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning.

De Raad beschikt in het kader van de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening slechts over een marginaal toetsingsrecht en kan zijn beoordeling niet in de plaats stellen van die van het vergunningverlenende bestuursorgaan. Hij is enkel bevoegd om na te gaan of de verwerende partij de haar toegekende bevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is gekomen.

De verzoekende partij toont niet aan dat de bestreden beslissing evenals het gunstig advies van de provinciale milieuvergunningscommissie steunt op onjuiste gegevens of deze gegevens kennelijk onredelijk beoordeeld werden.

Het middel is ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de heer [REDACTED] is ontvankelijk.
2. Het beroep is ontvankelijk maar ongegrond.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 29 juli 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, achtste kamer, samengesteld uit:

Marc VAN ASCH, voorzitter van de achtste kamer,
met bijstand van

Jelleke ROOMS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de achtste kamer,

Jelleke ROOMS

Marc VAN ASCH